

۴۰ قانون اصلی برای دستیابی به رشد و زندگی سالم

Dr. S.A. Hosseini

40 Basic principles for either prevention or promotion

According to Alport "It is increasingly recognized that reactive disorders, drug addictions, alcoholism, sexual deviations and anti-social behaviors, reflect the lifestyle of populations and that changes in these circumstances are probably as important as anything else in significantly reducing their prevalence. If professional psychologists were truly concerned with human welfare, we should forget psychiatric patients for a century and turn our attention to the psychological causes of racism, sexism, and that of the profit motive as sources of danger to human life".

It has been proven that lifestyle is responsible for 70% of medical and psychiatric discomforts. We can put the big question, vis, "is there a standard life style?" The answer is quite positive. When we buy an electronic instrument, we immediately ask for the instruction booklet. So, we should ask for the booklet of healthy living for this bio-psycho-social organism for God's creatures. God has sent this catalogue in His Divine instructions, without being asked.

As Divine instructions are very extensive, we have to summarize them in some practical principles. I have succeeded in categorizing these into forty basic principles. It has been confirmed that Divine instructions are unique and exclusive instruments to offer development. So, I have presented them as "The Basic Principles of Development".

The prerequisite processes to enable the "basic principles of development" to have practical results in preventing stress-related manifestations are as follow:

1. to be learned
2. to be accepted
3. to be used in everyday practice of life.

It seems that the psychopathology of anxiety and other stress related manifestations is a lack or deficiency of the above processes. On the other hand it can be summarized as follows:

1. One did not learn the principle of development
2. One did not accept the principle of development.
3. One did not use the principle of development.

So, it is the therapist's duty to discover what principle or principles have been neglected?

The following processes are necessary for the therapeutic procedure:

1. To train the counselee with the neglected principle.
2. Convince him to accept it.
3. Urge him to use and follow it up in his everyday practice of life.

نمی توان نادیده گرفت. مطالعه کودکانی که تنها و دور از جامعه بزرگ شده اند و به وسیله محققین مختلف مورد بررسی قرار گرفته اند نشان می دهد که این افراد، مشخصات کاملاً حیوانی داشته اند. مطالعات لینه (Linne) در این مورد نشان می دهد که این انسانها فاقد زبان فهمیدنی هستند. بدنشان پوشیده از مو با می باشد و روی چهار دست و پا راه می روند. زینک (Zinc) خلاصه کردن شرح حال تزدیک به سی مورد از این کودکان، خاطر نشان می سازد که هیچگونه صدائی که حاکی از سخن به طور کلی نقش فرهنگ را به رفتار انسان، به همچ وجه

۴۰ قانون اصلی برای دستیابی به
رشد و زندگی سالم
دکتر سید ابوالقاسم حسینی

استاد روان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد

نقش فرهنگ بر شخصیت و رفتار انسان

سبک و روش زندگی فرد در ایجاد سلامت فکر و بروز اختلالاتی روانی واکنشی نهایت اهمیت را دارند. به عنوان مثال بر سبک و روش زندگی (Style of life) تأکید فراوان می‌گردد و این برداشت، تکیه کلام نظریه شخصیت، از دیدگاه آدلر است. او معتقد است که شخص براساس روش زندگی خاص خود، ایفای نقش می‌کند و این عامل را به عنوان یک عامل اصلی و کلی که به سایر اجزاء فرمان می‌دهد تلقی می‌نماید. روش زندگی در هر انسانی از دیگری متفاوت می‌باشد و این خود موجب می‌شود که شخصیت هر انسانی از دیگری متفاوت باشد. روش زندگی مهمترین عاملی است که انسان، زندگیش را براساس آن تنظیم می‌کند و حرکتش را درجهان و زندگی مشخص می‌نماید. سبک و روش زندگی، مجموعه عقاید، طرحها، و نمونه‌های عادتی رفتار، آرزوها، هدفهای طویل‌المدت تبیین اجتماعی و یا شخصی است که برای تأمین امنیت خاطر فرد لازم می‌باشد. شیوه زندگی عملاً بر تفکر، احساسات، ادراکات، رویاهای و سایر فرآیندهای روانی فرد اثر می‌گذارد.

آدلر معتقد است که تمام رفتار فرد از شیوه زندگی انسان‌ها می‌گیرد و آنچه را درخور شیوه زندگیش می‌باشد، درک می‌کند، می‌آموزد و حفظ می‌کند. فرد به کمک نقشه شناختی خویش، حرکتش را در طول زندگی تسهیل و تجهیز می‌کند. تجاربش را ارزیابی و درک و سپس پیش‌بینی و کنترل می‌کند. اعتقادات مربوط به شیوه زندگی به چهار گروه تقسیم می‌شوند: (۱)

که من که هستم؟

۲- خودآرمانی، یعنی اعتقاد فرد به اینکه «من چه باید باشم» یا «مجبرورم چه باشم تا جانی در میان دیگران داشته باشم»

۳- تصویری از جهان، یعنی اعتقادات فرد درباره اطرافیان و محیط پیرامونش

۴- اعتقادات اخلاقی، یعنی مجموعه چیزهایی که فرد درست یا نادرست می‌داند. برداشتهای فوق کاملاً منطقی و عقلانی می‌باشند و کاملاً می‌توان از آنها دفاع نمود. باید به خاطر داشت که آموزش‌های ایدئولوژی درمورد اعتقادهای چهارگانه فوق نقش اساسی و

آدمی باشد در کودکان فوق رشد نمی‌یابد و این کودکان، تقریباً همیشه روی چهار دست و پا راه می‌روند. این کودکان مانند جانوران غذا می‌خورند و پیش از غذا خوردن آنرا با لبان خود با صدا به کام می‌کشند و به جای آنکه غذارا به لب ببرند، لبها را به سوی غذا پائین می‌آورند. لباس نمی‌پوشند و شیوه ابراز عواطف آنان عموماً برای افراد دیگر مفهوم نیست و تمایلی به اجتماع بشری نشان نمی‌دهند (۱).

روان‌شناسان اجتماعی، فرهنگ را به صورت زیر تعریف می‌کنند:

فرهنگ عبارت از توانائی‌ها و عادتهایی است که آدمی به عنوان عضو جامعه کسب کرده است. ارتباط بین فرهنگ و شخصیت افراد به حدی است که بعضی از روان‌شناسان اجتماعی ادعا می‌کنند که جدا کردن آن دو، تقسیم و تفکیکی نادرست است زیرا رفتار و وضع نفسانی اشخاص آئینه‌ای فرهنگ نما است و فرهنگ جدا از افرادی که آنرا دارا هستند، وجود ندارد. از سوی دیگر می‌توان گفت که شخصیت برای رجیان فرهنگی شدن به وجود می‌آید و مفهوم شخصیت لائق تاحدی نماینده جذب و عناصر فرهنگ موجود در محیط است (۱).

سولیوان (Sullivan) روان‌پژوهی را «مطالعه مناسبات میان اشخاص» می‌داند و معتقد است روان‌پژوهی مطالعه پدیده‌هایی است که برای ارتباط میان دو شخص، یا شبکه‌ای مرکب از دو یا چند شخص حاصل می‌شود. به طوری که همه آن اشخاص جز یکی، می‌توانند کاملاً خیالی باشند، اما بیماری، امری اجتماعی است. نه تنها به این علت که در اوضاع اجتماعی پدید می‌آید، مخصوصاً به این دلیل که ریشه‌های آن در خود ساختمان جامعه قرار دارد. پس تعبیر و تفسیر آن میسر نیست مگر آن که این کار بنابر محیط فرهنگی که در آنجا بیماری پدید می‌آید صورت گیرد (۱).

البته باید به خاطر داشت که تأکید بر عوامل فرهنگی و اجتماعی، نشانه بی‌اهمیت دانستن عوامل حیاتی و وظائف الاعضائی بیماری نیست، بلکه باید به این نتیجه رسید که جدا کردن عوامل زیستی از عوامل اجتماعی در مکانیسمهای بیماری‌زائی بیماریهای روانی دشوار و ساختگی است. مطالعات روان‌شناسی فردی و اجتماعی نشان می‌دهند که

بی‌بهراهاند) و چنین ادامه می‌دهد: «آرمانها و مفاهیم، مقدار زیادی از جذابیت خود را گم کرده‌اند و کلیشه‌های قدیمی (راست)، (چپ) یا (کمونیزم) و (کاپیتالیزم) معانی خود را ازدست داده‌اند. مردم در جستجوی راه تازه‌ای هستند، به فلسفه تازه‌ای نیازمندند که به اولویت‌های زندگی، اعم از روحی و مادی توجه داشته باشد»^(۹).

اریک فرام اعتقاد دارد که هم‌اکنون نهضت جدیدی در حال سر بلند کردن است که خواهان تغییرات عمیق اقتصادی و اجتماعی و تغییر عمیق در راه و رسم زندگی مادی و روحی ما به طور توأم می‌باشد.

بنظر می‌رسد این نهضت جدید همان نهضت فرهنگ الهی است که در طی قرون متتمادی زمینه پیاده شدن کامل آن در جوامع بشری فراهم آورده و به خواست خدا، پس از دوره انتظار بسیار در دنیاک و طولانی، اینک به عنوان تنها راه رشد و تنها دارو و درمان مشکلات فردی و اجتماعی جوامع بشری به مقیاس وسیعی وارد عمل شده و بر تمام جهان، حاکمیت خواهد یافت.

چنانچه در طی مسیر آینده خواهد آمد، فرهنگ الهی - اسلامی دارای ریشه‌های قوی در آموزش‌های الهی و در فطرت انسانها است که در این فرهنگ با تعبیر پامبر برونی و پامبر درونی از آنها یاد می‌شود و هردو عامل به عنوان مکمل یکدیگر وارد عمل می‌شوند. به عبارت دیگر، فرهنگ و روان‌شناسی الهی - اسلامی جزء لاینک یکدیگر می‌باشند و از یکدیگر قابل جدا شدن نیستند.

بنابر نظریه مکتب روان‌شناسی الهی - اسلامی، انسان تنها از طریق آموزش، اعتقاد و کاربرد آموزش‌های الهی به آرامش روانی دست می‌یابد. در قرآن مجید آمده است: «الا بذکر الله تطمئن القلوب». یعنی (بایاد خدا قلبها آرام می‌گیرند) (رعد: ۲۸). امام صادق علیه السلام در تفسیر مفهوم «ذکر» می‌فرماید «منظور از مفهوم «ذکر» فقط گفتن «سبحان الله و الحمد لله» نیست».

درجای دیگر، امام (ع) اضافه می‌فرماید اگرچه این کلمات هم جزء ذکر می‌باشد ولی منظور اصلی، تطبیق رفتار با آموزش‌های الهی است.
برایین اساس در فرهنگ توحیدی با اعتقاد به وجود

کلیدی دارد و انسان، برداشت‌های خویش را در موارد فوق از آموزش‌های عقیدتی خویش دریافت می‌نماید. بنابراین شناخت سبک و روش یک فرد و جامعه به مقدار زیادی به شناخت عقیده و فرهنگ حاکم بر آنها مشخص می‌گردد.

فرهنگ توحیدی و ضد توحیدی

از دیدگاه اسلام، چنانچه انسانها به طور فردی و اجتماعی، موازین الهی را در زندگی خویش مراجعات نمایند، شخصیت و زندگی آنها بر اساس این موازین رنگ‌آمیزی می‌شود و عملأ در راه انحصاری رشد قدم گذارده‌اند و میزان سلامت فکر و رشد آنها بستگی کامل به میزان مجاہده آنها در فرآگیری، پذیرش و کاربرد دستورات الهی دارد. هر انگیزه و اعتقاد دیگر بجز انگیزه‌ها و اعتقادات الهی که از خواسته‌ای انسانها به وجود آید، باید به نام فرهنگ غیر توحیدی و یا به عبارت بهتر، به نام فرهنگ ضد توحیدی نامگذاری شود. تمام فرهنگ‌های غیر توحیدی عملأ انسان را به سمت سقوط و اختلال روانی حرکت می‌دهند. تفصیل و بررسی این برداشت در این مختصر نمی‌گنجد و باید در موقعیت دیگری به این امر مهم پرداخت.

عدم جوابگویی معیارهای فرهنگ مادی حتی در کشورهای به اصطلاح پیشرفته، لزوم تغییرات بنیادی در این نظامها را توسط جامعه شناسان و روانشناسان این ممالک مطرح می‌نماید. در این مورد اریک فرام، گسترش ماشینی شدن را عامل از خود بیگانگی می‌داند و اعتقاد دارد که سیستم ماشینی، موجب ازین رفتان خلوت زندگی انسان شده است و علیرغم ثبیت ظاهری این وضع اشتیاق انسان به یک زندگی لذت‌بخش و پرمument غیر قابل انکار است تا بتواند نیازهای خاص انسان را که طی چندین هزار سال تاریخ او رشد کرده و آدمی را از حیوان و همچنین از کامپیوتر تمایز ساخته است، جواب‌گوید. نامبرده با تأکید فراوان مطرح می‌نماید که این تمایل، این روزها، به شدت احساس می‌شود زیرا بخش مرتفع جامعه که مزه تام و تمام مادی را چشیده، دریافته است که بهشت مصرف، شادمانی موعود را نیاورده است (فقر)، البته هنوز فرصت دریافت این احساس را نداشته‌اند، جز آنکه دیده‌اند چگونه کسانی که همه‌چیز را دارا هستند، از شادمانی

روانی دست می‌باید.
علی علیه السلام علت بعثت پیامبران الهی را به صورت زیر بیان می‌نماید:
«بعثت فیهم رسلاه و واتر اليهم انبیائه لیستادوهم میثاق فطرته و یذوکروهم منسی نعمته و يتحجوا عیلهم بالتبليغ و یشروا لهم دفائن العقول و یروهم الایات المقدّره»، یعنی: خداوند رسولانی را در آنها برانگیخت و پیامبرانی را پی دربی فرستاد تا عهد و پیمان خدارا که در فطرت آنها بود بطلبند و به نعمت فراموش شده یادآوری نمایند و از راه تبلیغ با ایشان گفتگو نمایند و عقلهای پنهان شده را برانگیزنند و به کاراندازند و آیات قدرت را به ایشان نشان دهند^(۶).

بنابر تعبیرهای فوق آموزشهای پیامبران الهی ابزاری برای رشد عقل فطری (فطرت) می‌باشد و بر این اساس، این آموزشهای را می‌توان و باید به عنوان «قوانين رشد روانی- فردی- اجتماعی» انسانها تلقی کرد و با این عنوان مورد استفاده قرار داد.

باطقه‌بندی قوانین اسلام، می‌توان به اصولی دست یافت که در طیف وسیعی راه دستیابی به زندگی سالم را امکان پذیر نماید و در رشد روانی و جلوگیری از سقوط و همچنین پیش‌گیری از اختلالهای روانی واکنشی و درمان آنها کمک کند. توجه به نقش آموزشهای الهی در پیش‌گیری و درمان اختلالهای روانی واکنشی، نکته‌ای نیست که اینجانب برای اولین بار به آن توجه نموده‌ام، بلکه این امر، نظر بسیاری از محققان را به خود جلب نموده است. به عنوان مثال آلپورت C.W.Airport با بررسی سیر تاریخی جریان مشاوره و روان روانی به این نتیجه می‌رسد که این روش تا اوآخر قرن نوزدهم عملأً بوسیله علمای مذهب انجام می‌شد و از این زمان، پیشرفت‌هایی که در روان پژوهشی پدید آمد موجب شد که امیدهای تازه‌ای را در افراد به وجود آورد و مردم ترجیح دهنده که به جای مراجعت به علمای مذهب، به روان پژوهش مراجعه نمایند. دلایلی راکه اور این زمینه ذکر می‌نماید تمايل عمومی نسبت به توجيه‌های فزيكى و طبي برای کسالتهاي خويش می‌باشد و همچنین اين نکته که ممکن است در بعضی موارد علت‌های واقعاً طبی، موجب بروز علائم شده باشند. آلپورت ضمن آنکه چنین برداشت‌های را كاملاً رد نمی‌کند بر اين

خداؤند به عنوان آفریدگار انسان و رب و پرورش دهنده او، فرد موظف است که تمام رفتارهای ارادی خود را بر آموزشهای توحیدی بیان نهد. براساس برداشت فوق جز فرآيندهای زیستی و نباتی که آنها هم طبق قوانین تکوینی الهی به صورت خودکار در جریان هستند، انسان موظف است اگر بخواهد به زندگی سالم دست یابد، تمام رفتارهای ارادی خود، یعنی همه اعمال فردی و اجتماعی خود را با دستورات الهی وفق دهد و هنر او در زندگی، کوشش برای یادگیری آموزشهای الهی و تطبیق و کاربرد آنها در شرایط زمان و مکان زندگی خویش می‌باشد. در این حال، رفتار انسان طبق کنترل و ضوابط خاص الهی انجام می‌شود و حق ندارد به هر شکل که بخواهد رفتار نماید. به طور خلاصه می‌توان گفت یک انسان موحد، یک انسان کنترل شده است که تمام غرایز و تمایلات شهوانی و رفتارهای ارادی او، طبق ضابطه قوانین الهی کنترل شده‌اند. این مکانیسم کنترل به طور اصطلاحی در ادیان الهی به نام «تقوی» نامیده می‌شود و فرد کنترل شده به نام متقی معرفی می‌گردد.

سبع علیه السلام درحالی که به شاگردان خویش آموزش می‌دهد، این مکانیسم را به صورت زیر مطرح می‌فرماید: «جسدت را مانند اسپی که درآسودگی ویژه‌ای زندگی می‌کند نگهدار، زیرا اسب را غذا به اندازه و کیل، ولی کار را بی نهايت می‌دهند و لگام را در دهان او می‌گذارند تا طبق اراده و خواست تو ببرود و او را می‌بندند تا کسی را نیازارد. هرگاه نافرمانی کند اورا می‌زنند. پس ای برنابا توهمن این چنین کن تا همیشه با خدا به سر بری. کلام من نباید بهیچوجه ترا خشمگین کند زیرا داود پیغمبر خود، همین کار را کرده آنطور که خودش اعتراف نموده و می‌گوید: «من مانند اسپی هستم در خدمت تو و همیشه با تو می‌باشم»^(۲).

علی علیه السلام نیز می‌فرماید: «ان کل مؤمن ملجم» یعنی هر انسان مؤمنی مهار شده است^(۳).

در حقیقت مجموعه آموزشهای الهی را می‌توان به عنوان مهارها و لجامهای ذکر کرد که انسان را در مسیر رشد و کمال، تثبیت و تحکیم می‌نمایند و استقرار می‌بخشند. نظریه اصلی در فرهنگ اسلامی این است که انسان از طریق کنترل خویش و کاربرد آموزشهای توحیدی، به زندگی سالم و رشد

نکته شاخصی که در فرهنگ الهی جلب توجه می‌نماید قانونمند کردن تمام رفتارهای ارادی می‌باشد. به این ترتیب که یک فرد موحد، طبق ضوابط مذهب الهی در تمام رفتارهای ارادی، چهارچوب‌های قانونی خاص دارد که طبق آن عمل می‌نماید و چنانچه اشاره شد، نتیجه کلی این رفتار قانونمند، پیدایش کنترل در رفتار انسان موحد است. نتیجه مشبت دیگری که این فرهنگ برای پیروان خود دارد، جلوگیری از اضطراب ناشی از صرف انرژی برای کشف راه مناسب برای دستیابی به زندگی سالم و رشد می‌باشد.

اصول رشد یا اصول تکاملی بهداشت روانی در مکتب سلام

منظور از اصول تکاملی بهداشت روانی در مکتب اسلام، اصولی هستند که می‌توانند به عنوان الگو و دستورالعمل در تصمیم‌گیری، برنامه‌ریزی‌های روزانه در حد فرد و اجتماع و حل مشکلات زندگی روزمره و دستیابی به زندگی سالم و درحال رشد به انسان کمک نمایند. بنابراین نظریه که خود می‌تواند به عنوان یک موضوع تحقیق مورد بررسی قرار گیرد، دستیابی به زندگی سالم جز از طریق فراگیری، پذیرش و کاربرد این اصول امکان پذیر نیست. با برداشت فوق، می‌توان به این نتیجه رسید که با آموزش این اصول به فرد و جامعه، پذیرش و کاربرد آنها، عملآمیزی توان به ایجاد سلامت روانی کمک کرد و در نتیجه اصول فوق می‌توانند به عنوان عوامل پیشگیری از اختلال‌های روانی واکنشی تلقی شوند. همچنین می‌توان به این نتیجه رسید که بروز اضطراب و سایر اختلال‌های روانی واکنشی به علت عدم فراگیری، عدم پذیرش و عدم کاربرد یک یا چند اصل از اصول رشد می‌باشد و از طریق معکوس کردن فرایند فوق، یعنی به وسیله آموزش، متقاعد کردن فرد نسبت به پذیرش و کاربرد اصلی یا اصولی که مورد بی‌توجهی قرار گرفته‌اند به روان درمانی و اصلاح رفتارهای بیمارگون اقدام نمود. بنابراین اصول رشد، یعنی مجموعه آموزش‌های الهی، می‌توانند در برنامه‌ریزی زندگی سالم در حد فرد و اجتماع، پیشگیری از اختلال‌های روانی واکنشی و روان درمانی به ما کمک نمایند.

واقعیت تأکید می‌نماید که ما باید در نظر داشته باشیم که عقاید بیمار، به طور عمیقی بر سلامت بدنی و روانی او تأثیر دارند. او در این مورد به نقش عقاید و برداشتهای فرد در مورد شغل، همکاران، همسر و آینده نزدیک اشاره می‌کند و معتقد است عقیده کلی فرد در مورد جهان، اهداف و طرحهای فرد، تأثیر شاخص تری بر رفتار او دارند و در این میان، نقش عقاید مذهبی چون جنبه اساسی و پایه‌ای دارند، مهمتر از هر عقیده دیگری هستند. او در به نظریات یونگ اشاره می‌کند که گفته است در هر اختلال نوروزی، می‌توان یک جنبه حل نشده مربوط به متأفیزیک پیدا کرد و اضافه می‌نماید از هزاران بیماری که سن آنها بالای ۳۵ سال بود، بررسی نهائی نشان داد که همگی انسانهایی بوده‌اند که مشکلات آنها ناشی از فقدان یک برداشت مذهبی نسبت به زندگی بوده است (۱۰).

متن کامل سخنان یونگ به صورت زیر می‌باشد:
 «در طی سی سال اخیر، مردمانی از تمام کشورهای متعدد جهان به من مراجعه کرده‌اند. من صدها بیمار را معالجه نموده‌ام. درین تمام بیماران من که نیمه دوم حیات، یعنی سنین بالاتر از ۳۵ سال را می‌گذرانیدند، یکی پیدا نشده است که مشکلش بالاخره مربوط به پیدا کردن یک عقیده دینی نسبت به زندگی نباشد. با اطمینان خاطر می‌توانم بگویم که هریک از آنها از این جهت بیمار شده بودند که آنچه را ادیان زنده هر عصر به پیروان خود عطا کرده‌اند، از دست داده بودند و آنها که عقیده دینی خود را باز نیافتدند، هیچ‌گدام واقعاً درمان نشند».

همچنین یونگ در سری سخنرانی‌هایی که در دانشگاه یال در سال ۱۹۳۷ کرد، ارتباط روانشناسی و دین را تشریح نمود و در کتابی به نام روانشناسی و دین تدوین شد. نکاتی از آن را در اینجا می‌آوریم:

«دین یکی از قدیمی‌ترین و عمومی‌ترین تظاهرات روح انسانی است و بنابراین واضح است که هرگروه روان‌شناسی که سروکارش با ساختمان روانی شخصیت انسان باشد لاقل نمی‌تواند این حقیقت را نادیده بگیرد که دین تنها یک پدیده اجتماعی و تاریخی نیست بلکه برای تمام افراد بشر حکم یک مسئله مهم شخصی را دارد».

کرد. بررسی تصادفهای و مشکلاتی که در جاده‌ها پیش می‌آیند نشان می‌دهد که اکثر اشکال‌ها (۹۰ درصد تصادفهای رانندگی) به علت عدم مراعات قوانین راهنمائی و رانندگی می‌باشند و عواملی مانند نقص فنی، مسئول درصد بسیار کمی از تصادفهای می‌باشد (۱۰ درصد تصادفهای رانندگی). به همین ترتیب به نظر می‌رسد که مهمترین عامل در بروز اختلالهای روانی واکنشی، انحرافهای جنسی، اعتیادهای داروئی و اختلالهای شخصیت، عدم توجه به قوانین رشد می‌باشد و عوامل بیولوژی، دخالت کمی در بروز این اختلالهای دارند. درنتیجه با آموزش و کاربرد اصول رشد، می‌توان این خلاء بزرگ را پر نمود و از بروز اختلالهای فوق پیش‌گیری کرد.

راهنمائی کلی درمورد طبقه‌بندی اصول رشد

در معیارهای اسلامی، وظایف انسان در سه بعد اساسی طبقه‌بندی شده‌اند:

- ۱- وظیفه انسان نسبت به خدا
- ۲- وظیفه انسان نسبت به خود
- ۳- وظیفه انسان نسبت به جامعه.

امام باقر (ع) این وظایف را در جمله‌هایی کوتاه که خود فرازهایی از وحی الهی به حضرت آدم علیه السلام می‌باشد، بیان نموده است (۹) که می‌توان آنرا به صورت زیر مورد استفاده قرار داد.

- ۱- وظیفه انسان در رابطه با خداوند، پرستش او و عدم شرک نسبت به او می‌باشد. در صورت انجام وظیفه در این مورد، خداوند نیز درخواست اورا اجابت می‌نماید.
- ۲- انسان نسبت به اعمالش مسؤول است و بر حسب اعمالش پاداش خواهد یافت.
- ۳- در رابطه با مردم باید طوری رفتار نماید که میل دارد با او رفتار نمایند.

ما براساس این طبقه‌بندی، اصول روشهای تکاملی بهداشت روانی در مکتب اسلام «اصول رشد» را درمورد هریک از وظایف فوق، به صورت زیر طبقه‌بندی می‌نماییم:

- ۱- اصول تکاملی بهداشت روانی در رابطه انسان با خدا
- ۲- اصول تکاملی بهداشت روانی در رابطه انسان با خود

باتوجه به اینکه این اصول عملأً جزو لاینفک زندگی فردی و اجتماعی مسلمانان و عناصر اصلی فرهنگ اسلامی می‌باشند، بدون هیچگونه مقاومت و فشار مورد پذیرش قرار می‌گیرند و سایر افراد بشر نیز با داشتن فطرت تکاملی، بالقوه امکان استفاده از این اصول را دارند. درنتیجه اصول رشد دارای ابعاد جهان‌شمول در تمام اعصار می‌باشند و با داشتن چنین گسترش بی‌نظیری، می‌توانند و باید به عنوان یک ابزار کلیدی، توسط روان‌شناسان، روان‌پزشکان، مسؤولین امور تربیتی و مریبان، جامعه‌شناسان، مدیران جامعه و تمام کسانی که به نوعی با جامعه بشر در اشکال فردی و اجتماعی تماس دارند، مورد استفاده قرار گیرند.

باتوجه به برداشت فوق و الزامی بودن فراگیری، پذیرش کاربرد و اصول رشد برای هر انسانی که به سلامت فکر و کمال خویش علاقمند است، به نظر می‌رسد تعریف علم نافع که توسط امام موسی بن جعفر (ع) انجام شده است، درمورد اصول بهداشت روانی در مکتب اسلام که در این مقاله مورد بررسی قرار می‌گیرند، صادق باشد. در تعریف مذبور چنین آمده است (۷):

«سزاوارترین علم برای تو آن است که عمل جز به وسیله آن شایسته نگردد. واجب ترین علم برای تو آن است که نسبت به عمل به آن مسؤول هستی. لازم ترین علم برای تو آن است که ترا به صلاح و فساد قلب (سازمان روانی) تو راهنمایی نماید. علمی پسندیده‌ترین عاقبت را فراهم می‌آورد که علم تو را درحال حاضر افزایش دهد. پس به علمی که جهش به توضیری نمی‌رساند نپرداز و از علمی که ترک آن، جهش ترا افزایش می‌دهد، غافل مشو».

با بررسی اصول بهداشت روانی و برنامه‌ریزی در مکتب اسلام، می‌توان به این نتیجه رسید که این علم از مصاديق بارز علومی است که نسبت به تحصیل آنها تأکید فراوان شده است.

تشابه قوانین رشد با قوانین راهنمائی و رانندگی

قوانين و اصول رشد را می‌توان به قوانین راهنمائی تشییه

اصل دهم- اصل نظم، اقتصاد و تعادل
اصل یازدهم- اصل لزوم توجه به ظرفیت روانی و عوامل تقویت کننده و محدود کننده آن.
اصل دوازدهم- اصل امامت یا همانند سازی بالگوهای برتر و حرکت به سوی برترین شدن
اصل سیزدهم- اصل لزوم شناخت نیازها و برآوردن آنها در حد تکلیف
اصل چهاردهم- اصل لزوم توجه به این واقعیت که احکام الهی براساس دستیابی به مصلحت و دوری از ضرر می باشند
اصل پانزدهم- اصل لزوم حفظ آگاهی و تمرکز فکر دائمی
اصل شانزدهم- اصل لزوم توجه به وجود راه حل اختصاصی و تخصصی برای هر کار
اصل هفدهم- اصل لزوم پیش‌بینی مشکلات عمومی و پایداری در مقابل آنها
اصل هیجدهم- اصل تکرار در رفتارهای تکاملی و عدم اصرار در رفتارهای سقوط دهنده
۳- اصول تکاملی بهداشت روانی که هم در رابطه انسان با خود و هم در رابطه انسان با دیگران مورد استفاده قرار می گیرند:
اصل نوزدهم- اصل لزوم آماده شدن زمینه و زمان مناسب برای هر کار فردی و اجتماعی و آموزش تدریجی اصول رشد
اصل بیستم- اصل احتیاط در امور فردی و اجتماعی و تأکید بر واقع بینی
اصل بیست و یکم- اصل لزوم توجه و کاربرد تمام امکانات خدادادی در ایجاد رشد در خود و دیگران
اصل بیست و دوم- اصل لزوم توجه به امکانات و محدودیت افراد جامعه و تعدیل توقعات
اصل بیست و سوم- اصل لزوم سالم بودن افکار و رفتار فرد برای خود و جامعه
اصل بیست و چهارم- اصل لزوم توجه به شرایط زمان و مکان و دفع افسد به فاسد
اصل بیست و پنجم- اصل توسعه درانجام تکلیف و لزوم برآوردن آن به مقدار ممکن
اصل بیست و ششم- اصل لزوم اقرار به تقصیر درموارد

۳- اصول تکاملی بهداشت روانی که هم در رابطه انسان با خود و هم در رابطه انسان با دیگران مورد استفاده قرار می گیرد.
۴- اصول تکاملی بهداشت روانی در رابطه انسان با دیگران.
بدیهی است اصول فوق عملاً شامل تمام آموزش‌های قرآن مجید، پیامبر (ص) و پیشوایان اسلام می باشد که تنها در صورتی که خلاصه و طبقه‌بندی شوند، می‌توان به طور عملی در مورد اهدافی که اشاره شد، از آنها استفاده نمود.
باید توجه داشت که اصول تکاملی بهداشت روانی را در هر کدام از دسته‌های اصلی فوق، به صورتهای مختلف می‌توان طبقه‌بندی نمود. اینجانب با بررسیهایی که در این زمینه نموده‌ام و در ضمن چند دوره تدریس این اصول در دانشکده‌های علوم تربیتی، پژوهشی و دانشگاه تربیت مدرس، طبقه‌بندی زیر را پیش‌بینی نمایم:
۱- اصول تکاملی بهداشت روانی در رابطه انسان و خدا:
اصل اول- اصل توحید یعنی تطبیق رفتار ارادی با آموزش‌های توحیدی
اصل دوم- اصل لزوم قضاوت براساس علم و بی‌اعتبار بودن حدس و گمان و تخمين
اصل سوم- اصل هدفدار بودن جهان هستی و دستیابی به رشد و تکامل (فلسفه زندگی از دیدگاه اسلام)
اصل چهارم- اصل نظارت خداوند بر انسان، دخالت او در امور و تصادفی نبودن رویدادها.
اصل پنجم- اصل پاداش، مجازات و جبران
اصل ششم- اصل لزوم توجه به نعمات خدادادی و جنبه‌های مثبت زندگی و شکرگزاری
۲- اصول تکاملی بهداشت روانی در رابطه انسان با خود:
اصل هفتم- اصل اختیار، تکلیف، مسؤولیت انسان و دریافت پاداش مناسب با کارکرد
اصل هشتم- اصل اصالت اراده و تضمیم‌گیری و لزوم برنامه‌ریزی براساس تفکر، تعلق، هدفهای تکاملی، مشورت و تجربه
اصل نهم- اصل آزادی و کرامت انسان براساس کنترل نفس

- اصل سی و چهارم - اصل معیار قرار دادن خود در روابط اجتماعی کوتاهی از انجام تکالیف و پذیرش عذر دیگران.
- اصل سی و پنجم - اصل لزوم همکاری و همبستگی با گروههای زیر حاکمیت فطرت و مبارزه با گروههای زیر حاکمیت شهوت اصل بیست و هفتم - اصل تأکید بر حفظ امید و چشمداشت پیروزی فردی و اجتماعی در صورت حاکمیت فطرت و عمل به تکالیف الهی
- اصل سی و ششم - اصل تأکید بر وجودان عمومی و معتبر بودن نظر جامعه اصل بیست و نهم - اصل لزوم توجه به نقش مشبّت و منفی یادگیری در زندگی فردی و اجتماعی
- اصل سی و هشتم - اصل واکنش مستقابل در روابط اجتماعی با توجه به تحمل و تغافل. اصل بیست و عدل - اصل لزوم ارزیابی خود و دیگران براساس عدل و دست کم نگرفتن رفتارهای تکاملی انسان.
- اصل سی هشتم - اصل لزوم خودداری از ستیزه‌جوئی اصل سی و نهم - اصل امر به معروف و نهی از منکر و لزوم شرکت در سالم‌سازی محیط دیگران
- اصل چهلم - اصل لزوم اصالت دادن به حق و نه به اکثریت. ۴ - اصول تکاملی بهداشت روانی در رابطه انسان با دیگران
- به خواست خدا در شماره‌های بعد سمعی خواهیم نمود اصل سی و دوم - اصل لزوم شناخت زمان و جامعه
- اصول فوق را با ذکر شرح حالهای مراجعین و روش پیاده‌کردن آنها را در خود مورد بررسی قرار دهیم، انشاء الله. اصل سی و سوم - اصل مدیریت و لزوم توجه به تقسیم کار در محیط‌های اجتماعی براساس استعداد

منابع

- ۱- اتوکلاین برگ : روان‌شناسی اجتماعی. نشر اندیشه. انتشار ندارد. ج ۴ ص ۷۳
- ۲- انجیل برنابا، چاپ، پیک ایران، ۱۳۴۶ ص ۹۵ فیض الاسلام. ترجمه دکتر علی‌محمد کاردان
- ۳- شفیع آبادی عبدالله، غلامرضا ناصری : نظریه‌های مشاوره و روان درمانی. مرکز نشر دانشگاهی. ۱۳۶۵ ص ۹۳-۹۴
- ۴- عاملی، حمزه: وسائل الشیعه، انتشارات اسلامیه ۱۴۰۳ هـ ج ۱۲ ص ۱۵۴
- ۵- العروسي: تفسير تورالثقلين، افست علميه قم تاريخ
- ۶- قمی، عباس : انوار البهیه. ص ۱۱
- ۷- قمی، عباس : سفينة البحار. انتشارات سنائی تاریخ انتشار ندارد. ج ۱ ص ۲۴
- ۸- قمی، عباس : دین و روان کاوی
- ۹- نظریان، آرسن : Alport Gordon W. Alport : the individual and his religion. Mac-Millan Company 1970 pp.89